

Fingrid Oy
PL 530
00101 HELSINKI

Ympäristövaikutusten arviointiselostus

**LUONNONSUOJELULAIN 65 §:N MUKAINEN LAUSUNTO KEMINMAA - PETÄJÄSKOSKI
400 KV JOHTOHANKKEESTA**

Hankkeen vaihe

Hankkeeseen on sovellettu ympäristövaikutusten arviointimenettelyä. Menettelyn tarve on määräytynyt YVA-asetuksen (268/1999) hankeluettelon perusteella. Lapin ympäristökeskus on antanut yhteysviranomaisen lausunnon hankkeen ympäristövaikutusten arviointiohjelmasta 30.11.2005. Vaikka Natura –arviointi on tehty osana YVA –prosessia, Lapin ympäristökeskus antaa LsL 65 §:n mukaisen lausunnon erillään yhteysviranomaisen arviointiselostuksesta annettavasta lausunnosta.

Hankkeesta vastaava on hakenut tutkimuslupaa Lapin lääninhallitukselta. Ennen hankkeen toteuttamista Fingrid Oyj hakee Energiamarkkinavirastolta sähkömarkkinalain mukaista rakentamislupaa sekä valtioneuvostolta lunastuslupaa.

Hankkeen kuvaus

Hanke on 400 kilovoltin voimajohdon rakentaminen Keminmaan sähköaseman ja Petäjäskosken voimalaitoksen välille. Voimajohto tulisi sijoittamaan Keminmaan ja Tervolan kuntien sekä Rovaniemen kaupungin alueille. Hankkeen tarkoituksena on vahvistaa alueen voimajärjestelmän käyttövarmuutta niin normaalikäytön kuin 400 kV:n verkon keskeytys- ja huoltotilanteissa, lisätä siirtokapasiteettia sekä mahdollistaa ennusteiden mukainen sähkönkäytön lisääntyminen. Uuden johdon pituus on noin 60 km.

Reittivaihtoehto A (VE A) sijoittuu vanhaan maastokäytävään olemassa olevien voimajohtojen rinnalle välillä Kuikero – Varevaara ja välillä Kinnula – Petäjäskoski. Muilla osuuksilla VE A sijoittuu uuteen maastokäytävään, joka on noin puolet sen kokonaispituudesta. Reittivaihtoehto on pääosin Kemijoen länsipuolella lukuun ottamatta ylitystä Petäjäskosken kohdalla.

Reittivaihtoehto B (VE B) sijoittuu pääasiallisesti Keminmaa – Tervola – Petäjäskoski 220 kV voimajohdon kanssa samaan maastokäytävään sekä pohjoispäässä aikoinaan muodostettuun avoimeen maastokäytävään, jossa 110 kV voimajohdot on purettu pois. Voimajohto kulkee Kemijoen itäpuolta lukuun ottamatta eteläpäässä Itäkosken ja Mykän välistä osuutta. Asutusta kiertäviä alavaihtoehtoja tutkitaan neljässä kohdassa. Lisäksi alavaihtoehtona tutkitaan Suuripään Natura-alueen kiertävä linjaus.

Teknisinä vaihtoehtoina tutkitaan pylväsratkaisuja.

Tiedot Natura 2000 –verkostoon kuuluvista alueista

Tarkastelualueella sijaitsee neljä Natura 2000 –verkostoon kuuluvaa aluetta. Reittivaihtoehto A:n läheisyyteen sijoittuu Pisavaaran Natura –alue. Vaihtoehto B sivuaa Saviojan ja Auringonkorven Natura –alueita ja kulkee Suuripään alueen läpi.

Pisavaaran (FI 1301801) 4891 ha:n Natura –alue muodostuu luonnonsuojelulain nojalla perustetusta luonnonpuistosta sekä soidensuojelun perusohjelmaan kuuluvasta Pisavaaran korpialueesta. Pisavaaran on sisällytetty Natura –verkostoon luontodirektiivin (92/43/ETY) mukaisena yhteisön tärkeänä pitämänä alueena (SCI). Alueen valinnan perusteena ovat olleet siellä esiintyvät yhteensä 11 luontodirektiivin liitteen I mukaista luontotyyppiä ja yhteensä 7 liitteen II lajia.

Savioja (FI 1301302) on soidensuojelun perusohjelmaan kuuluva 35 ha:n puronvarsilehto. Alue on sisällytetty Natura –verkostoon luontodirektiivin (92/43/ETY) mukaisena yhteisön tärkeänä pitämänä alueena (SCI). Alueen suojeluperusteena on luontodirektiivin liitteen I mukainen luontotyyppi boreaaliset lehdot sekä luontodirektiivin liitteen II laji hajuheinä. Luontotyypin peittävyys alueesta on 95% ja edustavuudeltaan lehdot on arvioitu hyväksi.

Auringonkorven (FI 1301813) 412 ha:n Natura –alue muodostuu soidensuojelun perusohjelmaan kuuluvasta Auringonkorven alueesta sekä lehtojensuojeluohjelmaan kuuluvista Kirvesmaan lehdosta ja Lapinjängän tervaleppäkorvista. Alue on sisällytetty Natura –verkostoon luontodirektiivin (92/43/ETY) mukaisena yhteisön tärkeänä pitämänä alueena (SCI). Alueen suojeluperusteena ovat luontodirektiivin liitteen I mukaiset luontotyypit letot (5%), aapasuot (90%), boreaaliset lehdot (1%) sekä puustoiset suot (4%). Alueen aapasoiden ja lettojen edustavuus on arvioitu erinomaiseksi ja puustoisten soiden ja lehtojen hyväksi. Alueen suojeluperusteena ovat myös luontodirektiivin liitteen II lajit lapinleinikki sekä kaksi uhanalaista lajia, joiden suojelulle alue on arvioitu erittäin merkittäväksi.

Suuripään alue (FI 1301811) on 4278 ha:n laajuinen suo- ja lehtoalue, joka muodostuu pääosin soidensuojelu-, lehtojensuojelu- ja lintuvesiensuojeluohjelmiin kuuluvista alueista. Alue on sisällytetty Natura –verkostoon sekä EY:n lintudirektiivin (79/409/ETY) mukaisena erityisenä suojelualueena (SPA) että luontodirektiivin (92/43/ETY) mukaisena yhteisön tärkeänä pitämänä alueena (SCI). Alueen suojeluperusteena ovat luontodirektiivin liitteen I mukaiset luontotyypit humuspitoiset lammet ja järvet (2%), fennoskandian luonnontilaiset jokireitit (<1%), letot (<1%), aapasuot (30%), boreaaliset lehdot (1%) sekä puustoiset suot (50%). Alueen luontotyypeistä humuspitoiset lammet ja

järvet on arvioitu edustavuudeltaan erinomaisiksi, muut luontotyytit hyviksi. Alueen suojeluperusteena ovat myös luontodirektiivin liitteen II lajit kiiltosirppisammal ja isonuijasammal sekä uhanalainen laji, joka esiintyy alueella, mutta populaatio ei ole merkittävä.

Lintudirektiivin liitteen I linnuista alueella esiintyvät hiiripöllö, kalatiira, kapustarinta, kuikka, kurki, laulujoutsen, liro metso, mustakurkku-uikku, palokärki, pikkulokki, sinisuohaukka, suokukko, suopöllö, uivelo, vesipääsky sekä kaksi uhanalaista lajia. Alueen merkitys lintudirektiivin liitteen I lajien suojelulle on arvioitu hyvin tärkeäksi toisen uhanalaisen lajin osalta, muiden lajien osalta merkittäväksi. Säännöllisesti alueella esiintyviä muuttolintuja tavataan 29 lajia.

Hankkeen vaikutusalue

Luontovaikutusten tarkastelualue ulotettiin metsäalueilla noin 100 metrin etäisyydelle ja kosteikko ja suoalueilla noin 200 metrin etäisyydelle uudesta voimajohdosta. Natura –alueille tehtyjen maastoinventointien, jotka suoritettiin 1. – 2.9.2005, alue ulottui noin 200 metrin etäisyydelle suunnitellusta reittivaihtoehdosta. Vaikutukset arvioitiin suhteessa koko Natura –alueeseen, vaikka hankkeen määritelty vaikutusalue on vain osa Natura –alueesta.

Vaikutusten arviointi

Hankkeen vaikutuksia tarkasteltiin kaikkiin reittivaihtoehtojen lähettyvillä sijaitseviin Natura 2000 –verkostoon kuuluviin alueisiin. Pisavaaran Natura –alueen todettiin olevan niin etäällä reittivaihtoehdosta, ettei alueelle katsottu olevan haitallisia vaikutuksia.

Reittivaihtoehto B:n osalta tehtiin ensin Natura –arvioinnin tarveharkinta Saviojan, Auringonkorven ja Suuripään Natura 2000 –alueille. Tämän tarveharkinnan perusteella vain Suuripään Natura –alueelle tehtiin luonnonsuojelulain 65 §:n mukainen Natura –arviointi.

Vaikutukset Natura 2000 –alueisiin

Suunnitellun voimajohdon reittivaihtoehto A sijaitsee Pisavaaran Natura –alueesta niin etäällä (300m), ettei alueelle katsota aiheutuvan haitallisia vaikutuksia.

Reittivaihtoehto B sivuaa Saviojan Natura –aluetta 130 metrin matkalla. Puretun voimajohdon maastokäytävää on tarkoitus levittää 12 metriä. Levennys suunnitellaan tehtäväksi käytävän länsipuolelle, joten laajeneminen ei kohdistu Natura –alueelle, eikä siten vähennä luontotyyppin pinta-alaa. Maastotarkastuksessa luontodirektiivin liitteen II lajia, hajuheinää, ei tavattu tarkastelualueelta. Suunnitellun voimajohdon ei katsota näin ollen heikentävän Natura –alueen suojeluperusteena olevia luonnonarvoja.

Suunnitelmien mukaan reittivaihtoehto B sijoittuu vanhan 220 kV voimajohdon maastokäytävän itäpuolelle noin 40 metrin etäisyydelle Auringonkorven Natura –alueen etelärajasta 90 metrin matkalla. Koska maastokäytävä ei laaje-

ne Natura –alueen puolelle, luontotyyppin puustoiset suot pinta-alassa ei tapahdu muutoksia. Luontodirektiivin liitteen II lajeja ei tavattu vaikutusalueelta. Suunnitellun voimajohtoon ei katsota heikentävän Natura –alueen suojeluprusteena olevia luonnonarvoja.

Suuripään Natura 2000 –alueen osalta tehtiin luonnonsuojelulain 65 §:n mukainen Natura –arviointi, koska reittivaihtoehto B leikkaa aluetta yli 6 kilometrin matkalta ja vaikutusten katsottiin olevan ilmeisiä. Hankkeen luontotyypppeihin kohdistuvat vaikutukset ovat käytön aikaisia (pinta-alan menetykset) ja linnustoon kohdistuvat vaikutukset rakentamisen aikaisia (häirintä) ja käytön aikaisia (mahdolliset törmäämiset johtimiin).

Suunniteltu voimajohtoalue on luontotyyppiltään pääosin puustoista suota ja aapasuota. Jos reittivaihtoehto B toteutuu, maastokäytävän noin 20 metrin levennyksen alle jää noin 13,5 ha eli 0,3% koko Natura –alueen pinta-alasta. Suuripään Natura –alueen aapasuista 0,7% ja puustoista soita 0,7% jäisi suunnitellun maastokäytävän alle. Luontotyyppille aapasuot vaikutukset ovat vähäisemmät, sillä avosualueilla ei tarvita käytönaikaista puuston poistoa. Suunnitelma ei aiheuta elinympäristöjen pirstoutumista eikä muuta alueen ekologista rakennetta merkittävästi, koska reittivaihtoehdossa on tarkoitus käyttää vanhaa voimajohtokäytävää. Vaikutukset luontodirektiivin luontotyypppeihin ovat kielteisiä, mutta lieviä. Hanke ei myöskään vähennä alueen monimuotoisuutta tai vaaranna alueen luontotyyppien edustavuutta. Luontodirektiivin liitteen II lajeihin ei hankkeella ole vaikutuksia. Muun uhanalaisen kasvilajiston säilymiseen voidaan vaikuttaa lieventävillä toimenpiteillä.

Hankkeen vaikutukset Suuripäällä tavattaviin lintudirektiivin liitteen I lintuihin ovat merkittävimmät kahdella lintualueella, jonka poikki suunniteltu linjaus kulkee: Suuripään pohjoisosalla ja Porttiaavan alueella. Porttiaavalta on pesimähavaintoja mm. vesipääskystä, sinisuohaukasta ja kalasääskestä. Rakentamisen aikana voi lintujen pesimiselle aiheutua tilapäistä haittaa puustoisten alueiden raivausten lisäksi melusta. Voimajohtoon käytön aikaiset vaikutukset kohdistuvat kookkaisiin lintuihin, jotka saattavat menehtyä tai loukkaantua törmätessään voimajohtoon ukkosjohtimiin. Suuripään Natura –alueella törmäysriski ei kuitenkaan kasva merkittävästi, sillä alueella on jo nykyään 220 kV voimajohto. Hankkeen rakentamisen aikaiset vaikutukset sääkselle ovat merkittäviä, mikäli lieventäviä toimenpiteitä ei toteuteta. Vaikutukset alueella pesiville sinisuohaukalle ja vesipääskylle sekä mahdollisesti muille lintudirektiivin liitteen I lajeille lievästi kielteisiä. Käytön aikaiset kielteiset vaikutukset ovat lieviä.

Hankkeella ei ole vaikutuksia Suuripään Natura –alueen vesitalouteen, sillä voimajohtopylväät ovat paikallisia ja aapasoiden valuma-alueet tyypillisesti laajoja. Rakentamisen aikaisia mahdollisia vaikutuksia ovat työkoneista valuvat öljyt.

Lieventävät toimenpiteet ja vaihtoehtoiset ratkaisut

Lieventäviä toimia, jolla hankkeen vaikutuksia Suuripään Natura –alueeseen vähennetään ovat mm. pylväiden sijoittaminen, merkkipallojen asentaminen lintualueille sekä voimajohtoon rakentamisen ajoittaminen. Myös kalasääsken tekopesän siirtämistä kauemmas häiriöalueelta voidaan pitää lieventävänä toimenpiteenä.

Mikäli voimajohdon rakentaminen ajoitetaan talveen, Suuripään linnustoon kohdistuvat vaikutukset eivät tällöin ole kokonaisuudessaan merkittäviä. Pylväiden sijoittamisen ja rakennustöiden suunnittelulla voidaan vaikuttaa uhanalaisten lajien kasvupaikkoihin. Merkkipallojen asentamisella voidaan pienentää lintujen törmäysriskiä.

Vaihtoehtoisena tapana toteuttaa hanke esitetään Suuripään Natura –alueen kiertävää reittivaihtoehtoa. Mikäli reittivaihtoehto, joka kiertää Suuripään Natura –alueen sen luoteispuolelta vähintään 100 – 150 metrin etäisyydeltä toteutuu, ei voimajohdon rakentamisella ole vaikutuksia ko. Natura –alueen luonnonarvoihin.

Seuranta

Mikäli reittivaihtoehto B toteutuu, Fingrid Oyj esittää linnustoseurannan järjestämistä.

Lapin ympäristökeskuksen lausunto

Arvioinnin asianmukaisuus

Lapin ympäristökeskus katsoo, että Keminmaa-Petäjäskoski 400 kV johto-hankkeen ympäristövaikutusten arviointiselostuksessa esitetty Natura –arvioinnin tarveharkintaan perustuva ratkaisu, että varsinainen Natura –arviointi kohdistui vain Suuripään Natura 2000 –alueeseen, on riittävä. Saviojan ja Auringonkorven Natura 2000 –alueiden osalta reittivaihtoehtoon sijoittuminen Natura –alueiden ulkopuolelle vanhoihin maastokäytäviin vaikuttaa siihen, etteivät näiden alueiden suojeluperusteena olevat luonnonarvot todennäköisesti merkittävästi heikenny.

Lapin ympäristökeskus katsoo, että vaikutusalueen rajaaminen noin 200 metrin etäisyydelle suunnitellusta reittivaihtoehtosta on riittävä varsinkin kun linnustovaikutuksia on käsitelty laajemmalla alueella.

Lapin ympäristökeskus katsoo, että vaikutusten arviointi Suuripään Natura 2000 –alueen suojeluperusteena oleviin luonnonarvoihin, luontodirektiivin liitteen I mukaisiin luontotyyppeihin ja liitteen II lajeihin sekä lintudirektiivin liitteen I lintuihin, on tehty pääosin asianmukaisesti. Arvioinnissa on tuotu esiin sekä rakentamisen että käytön aikaisia vaikutuksia sekä tarkasteltu lieventäviä ja vaihtoehtoisia ratkaisuja. Arvioinnissa on kuitenkin jätetty tarkastelematta hankkeiden ja suunnitelmien LsL 65 §:n mukaiset mahdolliset yhteisvaikutukset. Tällaisia lain tarkoittamia hankkeita olisivat esim. voineet olla Suuripään Natura 2000 –alueella tehdyt metsien ja soiden ennallistamistoimet. Ennallistettavia metsiä on 50 metrin säteellä linjasta noin 6,5 hehtaarin verran ja lähimmät soiden ennallistamisalueet sijaitsevat noin 250 metrin etäisyydellä esitetystä voimajohdon linjauksesta,

Lapin ympäristökeskus toteaa, että Natura –arvioinnissa on mm. seuraavanlaisia puutteita:

1) Hankkeen vaikutukset ja niiden merkittävyys olisi tullut esittää lajeittain ja luontotyypeittäin taulukon lisäksi myös sanallisesti. Esimerkiksi hankkeen vaikutukset Suuripään Natura –alueella esiintyviin luontodirektiivin II lajeihin esitetään arvioinnissa vain taulukossa eikä näitä vaikutuksia tarkastella laisinkaan tekstiosiossa.

2) Hankkeen vaikutukset on arvioinnin tuloksia esittelevässä yhteenvedotaulukossa jaettu kolmeen luokkaan (ei vaikutuksia /lieviä kielteisiä vaikutuksia / merkittäviä kielteisiä vaikutuksia) esittämättä kuitenkaan minkäänlaisia numeerisia tai sanallisia perusteluja käytetyille luokituksille.

3) Koska kyseessä on lintudirektiivin mukainen SPA –alue, hankkeen vaikutuksia olisi pitänyt tarkastella, ei vain lintudirektiivin liitteen I lintujen, vaan myös alueella säännöllisesti esiintyvien muuttolintujen elinympäristöihin.

4) Hankkeen vaikutuksia ei ole lainkaan arvioitu luontotyyppille *letot* (7230). Vaikka Suuripään alueella letot ovat osa aapasoiden suoyhdistymätyyppiä, tulee niitä kuitenkin arvioinnissa tarkastella omana luontotyyppinä kuten alueen Natura 2000 -tietolomakkeellakin. Metsähallituksen biotooppiaineiston mukaan hankkeen vaikutusalueen luontotyyppiin aapasuot koodatuista kuviosta noin puolet on merkitty myös letoiksi. Koska letot ovat usein pienialaisia ja niillä kasvaa poikkeuksellisen paljon erikoistuneita ja tiukasti kasvupaikakasidonnaista lajeja, vaikutukset ko. luontotyyppiin saattavat olla merkittävämmät kuin muihin alueella esiintyviin luontotyypeihin.

5) Lajistoon kohdistuneen arvioinnin osalta olisi syytä todeta, että arviointitiedot perustuvat pääasiassa olemassa oleviin tietoihin. Erityisesti linnustoa ei hankealueelta inventoitu erikseen ja siksi esim. parimääräarviot puuttuvat yhtä lajia lukuun ottamatta vaikutusarvioinnista.

5) Luontoinventoinnin ajankohta ja menetelmä kuvattiin arviointiselostuksessa, mutta inventoinnin tulosten uskottavuuden ja tulkinnan kannalta olisi mainittava myös inventoinnin tehneiden henkilöiden nimet ja ammattitaito. Luontodirektiivin lajit isonuijasammal ja kiiltosirppisammal, joihin tehty arviointi kohdistui, oli mahdollista havaita syyskuun alkuun ajoittuvissa maastoinventoinneissa. Huomattava on se, että kyse on ns. Lapin kolmion alueesta, jossa kasvillisuus on erityisen rehevää ja alueella esiintyy paljon uhanalaista lajistoa. Monien putkilokasvilajien inventoimiselle em. ajankohta on liian myöhäinen.

Lapin ympäristökeskus arvio hankkeen vaikutuksista Suuripään Natura –alueen luonnonarvoihin

Luontodirektiivin liitteen I luontotyypeihin kohdistuvat vaikutukset

Hankkeella ei ole vaikutuksia luontodirektiivin liitteen I luontotyypeihin humuspitoiset lammet ja järvet (3160), Fennoskandian luonnontilaiset jokireitit (3210) ja boreaaliset lehdot (9050), koska niitä ei esiinny hankkeen vaikutusalueella.

Hankkeella on arvioinnin mukaisia lieviä kielteisiä vaikutuksia luontotyypeihin aapasuot (7310) ja puustoiset suot (91D0). Vaikutukset luontotyyppiin puustoiset suot ovat jatkuvia, koska linja-alueella joudutaan tekemään käytön-

aikaisia puuston poistoja. Molempien luontotyyppien osalta maastokäytävän alle jäävää 0,7% osuutta koko Natura -alueen luontotyyppin kokonaisalasta ei voida pitää merkittävänä heikennyksenä, koska osa tästä alasta muodostuu vanhasta voimajohtoalueesta, jota ei voida pitää erityisen edustavana luontotyyppin osana.

Arviointi puuttuu luontotyyppin letot –osalta ja Lapin ympäristökeskus katsoo, ettei haitan merkittävyyden tarkastelu tämän luontotyyppin osalta ole mahdollista.

Luontodirektiivin liitteen II lajeihin kohdistuvat vaikutukset

Suuripään Natura –alueella esiintyvä luontodirektiivin liitteen II uhanalainen laji ei ollut arvioinnin kohteena, koska se on tietolomakkeella kirjattu luokkaan D eli laji esiintyy Natura –alueella, mutta populaatio ei ole merkittävä.

Luontodirektiivin lajeilla isonuijasammal (*Meesia longiseta*) ja kiiltosirpisammal (*Hamatocaulis vernicosus*) ei ole tiedossa olevia esiintymiä hankkeen vaikutusalueella eikä hankkeella siten ilmeisesti ole merkittävää heikentävää vaikutusta ko. lajeihin. Koska kyseisten lajien elinympäristöä ovat sukkession alkuvaiheiden lettokasvupaikat, joiden osalta arviointi on jäänyt puutteelliseksi, tulee nämä alueet inventoida tarkemmin mikäli reittivaihtoehto B tulee toteutettavaksi.

Lintudirektiivin liitteen I lajeihin kohdistuvat vaikutukset

Hankkeen vaikutukset Suuripään Natura –alueella esiintyviin lintudirektiivin liitteen I lajeihin kohdistuvat kahdelle lintusuolalle, joiden poikki johtoreitin on suunniteltu kulkevan. Linnustoon kohdistuvat vaikutukset ilmenevät rakentamisen aikaisena häirintänä ja käytön aikaisena törmäysriskin lisääntymisenä.

Ilman lieventäviä toimenpiteitä hankkeella on todennäköisesti merkittäviä heikentäviä vaikutuksia ko. Natura –alueen mitassa sääkselle (*Pandion haliaetus*). Suuripään Natura 2000 –alueella pesii vain yksi sääksipari ja mikäli rakentamisen aikainen häirintä estää pesimisen ja aiheuttaa lintujen siirtymisen muualle, voidaan heikennystä pitää merkittävänä.

Mikäli rakentaminen tapahtuu talvella pesimäajan ulkopuolella, vaikutuksia sekä sääkseen että muihin lintudirektiivin liitteen I lajeihin ei voitane pitää merkittävästi heikentävinä, koska pesimiseen ja saalistamiseen soveltuvat elinympäristöt eivät hankkeen johdosta merkittävästi vähene tai heikenny. Alueella muuton aikana levähtäviin suuriin lintuihin, laulujoutseniin, kurkiin ja metsähanhiin, hankkeella on negatiivisia vaikutuksia törmäysriskin lisääntymisessä, mutta huomiopallojen asentaminen vähentää tätä riskiä eivätkä vaikutukset siten ole merkittäviä.

Yhteenveto

Lapin ympäristökeskus katsoo edellä esitetyn perusteella, että mikäli suunniteltu voimajohtohanke toteutetaan esitettyjen lieventävien toimenpiteiden kanssa hankkeella ei ole todennäköisesti merkittäviä heikentäviä vaikutuksia Suuripään Natura 2000 -alueen eheyteen eikä niihin luonnonarvoihin, joiden vuoksi alue on esitetty sisällytettäväksi Natura 2000 –verkostoon.

Lapin ympäristökeskus kuitenkin katsoo, että hanke tulisi toteuttaa käyttäen vaihtoehtoisia reittejä (reittivaihtoehto A tai Suuripään Natura –alueen kiertävää reittivaihtoehto). Tällöin 400 kilovoltin voimajohdon rakentamisella ei ole lainkaan vaikutuksia Natura 2000 –verkostoon valittujen alueiden luonnonarvoihin.

Lisäselvitykset ja seurannan tarve

Mikäli reittivaihtoehto B kuitenkin tulee toteutettavaksi, hakijan toimesta on Suuripään Natura 2000 –alueella tehtävä:

- tarkemmat kasvillisuusinventoinnit, erityisesti rehevillä letto –kuvioilla pylväspaikkojen suunnittelun yhteydessä, jotta toiminta-alueella mahdollisesti esiintyvät luontodirektiivin liitteen II lajit isonuijasammal ja kiiltosirppisammal sekä muut uhanalaiset lajit tulevat huomioiduksi.
- Suuripään kahdella linnustoalueella tulee aloittaa ennen linjan rakentamista seurantatutkimus, jossa linjan vaikutuksia seurataan alueella esiintyviin lintudirektiivin liitteen I lajeihin ja alueella säännöllisesti esiintyviin muuttolintuihin. Tutkimussuunnitelma tulee hyväksyttää Lapin ympäristökeskuksessa.

Luonnonsuojelun
tulosryhmän päällikkö

Taina Kojola

Biologi

Liinu Törvi